

Bruxelles, den 1. april 2022
(OR. fr)

7860/22

CYBER 108
COPEN 118
JAI 444
COPS 143
RELEX 429
JAIEX 30
TELECOM 138
POLMIL 82
CFSP/PESC 432
ENFOPOL 179
DATAPROTECT 95

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	29. marts 2022
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 132 final
Vedr.:	Henstilling med henblik på RÅDETS AFGØRELSE om bemyndigelse til at føre forhandlinger om en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 132 final.

Bilag: COM(2022) 132 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.3.2022
COM(2022) 132 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

**om bemyndigelse til at føre forhandlinger om en omfattende international konvention
om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle
formål**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Ifølge Europol's trusselsvurdering af organiseret internetkriminalitet¹ udgør cyberkriminalitet en stadig stigende trussel mod borgernes og virksomhedernes sikkerhed i Den Europæiske Union (EU). Cyberkriminalitet er et globalt og grænseløst fænomen, og det har i en årrække været en prioritet for lande rundt om i verden at intensivere det internationale samarbejde om bekæmpelse af cyberkriminalitet.

Europarådets konvention om IT-kriminalitet fra 2001 ("Budapestkonventionen") er den første internationale traktat om cyberkriminalitet, der definerer strafbare handlinger i forbindelse med cyberkriminalitet, fastsætter en række beføjelser og procedurer til at efterforske cyberkriminalitet, f.eks. ransagning af computernetværk og aflytning, og sikre elektronisk bevismateriale i forbindelse med enhver form for kriminalitet, og fastlægger en ramme for internationalt samarbejde². Budapestkonventionen er åben for medlemmer, der ikke er medlemmer af Europarådet, og lande fra alle geografiske regioner har tiltrådt den. På nuværende tidspunkt er der 66 deltagende stater, og yderligere fjorten lande er blevet opfordret til at tiltræde den. Den er grundlaget for lovgivning om bekæmpelse af cyberkriminalitet i 80 % af landene på verdensplan. Europarådets Ministerkomité's vedtagelse af anden tillægsprotokol til Budapestkonventionen den 17. november 2021 viser, at konventionen fortsat er relevant som ramme for det internationale samarbejde om cyberkriminalitet³.

Væksten inden for informationsteknologi og den hastige udvikling af nye telekommunikations- og computernetværkssystemer og brug og misbrug af teknologier til kriminelle formål har også været på De Forenede Nationers (FN's) dagsorden. Den 21. december 2010 vedtog FN's Generalforsamling resolution 65/230, hvori Kommissionen for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet (CCPCJ) anmodes om at nedsætte en åben mellemstatslig ekspertgruppe ("IEG") til gennemførelse af en omfattende undersøgelse af problemet med cyberkriminalitet⁴. På det syvende (og sidste) møde den 6.-8. april 2021 gjorde IEG status over alle de foreløbige konklusioner og henstillinger, som FN's medlemsstater havde foreslået⁵, og besluttede at fremsende de 63 vedtagne konklusioner og henstillinger⁶ til CCPCJ. IEG nåede i sin undersøgelse ikke til enighed om behovet for en ny international traktat om cyberkriminalitet.

¹ Europol's trusselsvurdering af organiseret internetkriminalitet (iOCTA) for 2021, www.europol.eu.

² Europarådets Budapestkonvention om IT-kriminalitet (CETS nr. 185) af 23. november 2001, <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=0900001680081561>.

³ [Nærmere oplysninger om resultatet \(coe.int\)](http://www.coe.int).
[Anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedtaget af Europarådets Ministerkomité — Nyheder \(coe.int\)](http://www.coe.int).

⁴ Generalforsamlingens resolution af 21. december 2010, [A/Res/65/230 - E - A/Res/65/230 -Desktop \(undocs.org\)](http://www.un.org).

⁵ Samling af alle foreløbige konklusioner og henstillinger foreslået af medlemsstaterne på de møder i 2018, 2019 og 2020, der blev afholdt i ekspertgruppen til gennemførelse af en omfattende undersøgelse om cyberkriminalitet: [V2101012.pdf \(unodc.org\)](http://www.unodc.org).

⁶ Rapport om det møde, der blev afholdt i ekspertgruppen med henblik på gennemførelse af en omfattende undersøgelse om cyberkriminalitet i Wien den 6.-8. april 2021: [V2102595.pdf \(unodc.org\)](http://www.unodc.org).

Parallelt hermed intensiverede nogle FN-medlemsstater deres bestræbelser på at arbejde hen imod en sådan traktat i forbindelse med drøftelserne i FN's Generalforsamlings 3. Komité. FN's Generalforsamling vedtog derfor resolution 73/187 af 17. december 2018 om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål⁷. Efterfølgende vedtog FN's Generalforsamling den 27. december 2019 endnu en resolution, nemlig resolution 74/247 om samme emne, hvorved der blev nedsat et åbent mellemstatsligt ad hoc-ekspertudvalg ("ad hoc-udvalget") til at udarbejde en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål. Det blev præciseret i resolutionen, at ad hoc-udvalget fuldt ud skulle tage hensyn til eksisterende internationale instrumenter og bestræbelser på nationalt, regionalt og internationalt plan vedrørende bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål, navnlig IEG's arbejde og resultater⁸. Den 26. maj 2021 vedtog FN's Generalforsamling resolution 75/282, der fastlagde de nærmere detaljer vedrørende forhandlingerne⁹. FN's Generalforsamling besluttede bl.a., at ad hoc-udvalget skulle indkalde til mindst seks møder af hver 10 dages varighed, der indledes fra januar 2022, og til et afsluttende møde med henblik på at forelægge FN's Generalforsamling et udkast til konvention på dens 78. samling i 2024. Generalforsamlingen besluttede derudover, at ad hoc-udvalget skal afholde det første, tredje og sjette forhandlingsmøde i New York og det andet, fjerde og femte møde i Wien. Den 20. januar 2022 besluttede Generalforsamlingen at udsætte det første møde til en senere dato på grund af covid-19-pandemien i New York.

Dette forslag har til formål at sikre Den Europæiske Unions passende deltagelse i disse forhandlinger, da forhandlingerne forventes at berøre elementer, der vedrører EU's lovgivning og kompetence, navnlig inden for cyberkriminalitet. I henhold til artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Unionen enekompetence "til at indgå internationale aftaler (...) for så vidt den kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde." En international aftale kan påvirke de fælles regler eller ændre deres rækkevidde, hvis det område, som er omfattet af aftalen, overlapper EU-lovgivningen eller i vid udstrækning er omfattet af EU-retten.

Eftersom forhandlingerne vedrører andre spørgsmål, der henhører under Unionens kompetence, end FUSP, og som forventes at være hovedkomponenterne i den påtænkte aftale, bør Kommissionen udpeges som chef for forhandlingsdelegationen. I spørgsmål, der vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, fører Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik forhandlingerne som en del af delegationen. Chefforhandleren fra Kommissionen vil sikre aftalens overordnede sammenhæng. Kommissionens tjenestegrene vil under chefforhandlerens myndighed stå i spidsen for de dele af den påtænkte aftale, der ikke vedrører FUSP, og EU-Udenrigstjenesten vil stå i spidsen for de dele af de påtænkte aftaler, der henhører under FUSP.

Denne henstilling forelægges Rådet i henhold til artikel 218 i TEUF med henblik på at opnå bemyndigelse til at føre forhandlinger om den fremtidige FN-konvention på Den Europæiske Unions vegne, udstikke forhandlingsdirektiver og udpege Kommissionen som forhandler.

⁷ Generalforsamlingens resolution af 17. december 2018, [A/RES/73/187](#).

⁸ Generalforsamlingens resolution af 27. december 2019, [A/RES/74/247](#).

⁹ Generalforsamlingens resolution af 26. maj 2021, [A/RES/75/282*](#).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Bekæmpelse af cyberkriminalitet er en prioritet for Den Europæiske Union, som det fremgår af strategien for sikkerhedsunionen fra 2020¹⁰ og strategien for organiseret kriminalitet fra 2021¹¹. I den tredje statusrapport om sikkerhedsunionen fra 2021 forpligtede Kommissionen sig til at sikre Unionens effektive deltagelse i forhandlingerne om en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål på FN-plan¹².

Kommissionen erkender, at der er behov for at fremme og styrke de retshåndhævende og retslige myndigheders kapacitet yderligere på dette område med henblik på at udarbejde national lovgivning om cyberkriminalitet, hvor der ikke findes en tilstrækkelig lovgivning i forvejen. Den anerkender også, at der er behov for at fremme det internationale samarbejde om bekæmpelse af cyberkriminalitet, og støtter en række kapacitetsopbygningsprogrammer i en række lande verden over, herunder for udviklingslandene¹³. Kommissionen har støttet arbejdet i FN's mellemstatslige ekspertgruppe om cyberkriminalitet, FN's Kommission for Kriminalitetsforebyggelse og Strafferet, FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC), komitéen for Budapestkonventionen om IT-kriminalitet og andre organer.

Forhandlingerne om den internationale konvention forventes at vedrøre fælles EU-regler for bekæmpelse af cyberkriminalitet. Dette kan navnlig omfatte direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn online og børnepornografi¹⁴, som omhandler nye udviklinger i onlinemiljøet såsom grooming (lovovertrædere, der udgiver sig for at være børn for at lokke mindreårige i en fælde med henblik på seksuelt misbrug), Direktiv 2013/40/EU om angreb på informationssystemer¹⁵, som har til formål at bekæmpe omfattende cyberangreb ved at pålægge medlemsstaterne at styrke deres nationale lovgivning om cyberkriminalitet og indføre et højt niveau af strafferetlige sanktioner, og direktiv (EU) 2019/713 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter¹⁶, som harmoniserer fysiske eller juridiske personers kriminelle adfærd i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og udvider det strafferetlige ansvar til også at omfatte virtuelle valutaer og digitale tegnebøger. Andre EU-instrumenter fastsætter fælles regler for bekæmpelse af kriminalitet, der muliggøres af brug af informationssystemer, f.eks. terrorisme, menneskehandel, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvask af penge, korruption og organiseret kriminalitet.

Forhandlingerne forventes også at omfatte processuelle foranstaltninger inden for rammerne af en straffesag og samarbejdsforanstaltninger. De nuværende EU-retlige rammer omfatter instrumenter om retshåndhævelse og retligt samarbejde i straffesager såsom direktiv 2014/41/EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager¹⁷, konventionen om

¹⁰ [COM\(2020\) 605 final \(27.7.2020\)](#).

¹¹ [COM\(2021\) 170 final](#) (14.4.2021).

¹² [COM\(2021\) 799 final \(8.12.2021\)](#).

¹³ Dette omfatter programmer som GLACY+, CyberEast og CyberSouth, der samfinansieres af EU og Europarådet og administreres af Europarådet.

¹⁴ Direktiv 2011/93/EU (13.12.2011).

¹⁵ Direktiv 2013/40/EU (12.8.2013).

¹⁶ Direktiv (EU) 2019/713 (17.4.2019).

¹⁷ Direktiv 2014/41/EU (3.4.2014).

gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater¹⁸, forordning 2018/1727 om Eurojust¹⁹, forordning 2016/794 om Europol²⁰, forordning (EU) 2017/1939 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO")²¹, Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA om fælles efterforskningshold²² og Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager²³. Kommissionens forslag fra april 2018 om grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale²⁴ og pakken om politisamarbejde²⁵, der i øjeblikket gennemgås i EU's lovgivningsprocedure, er også relevante. Eksternt har Den Europæiske Union indgået en række bilaterale aftaler med tredjelande såsom aftalen om gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater og mellem Den Europæiske Union og Japan²⁶.

Unionen har også vedtaget adskillige direktiver, der styrker mistænkte og tiltaltes processuelle rettigheder²⁷. Beskyttelsen af personoplysninger er en grundlæggende rettighed, der er fastsat i artikel 16 i TEUF og artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Personoplysninger skal behandles i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse)²⁸ og direktiv (EU) 2016/680 (direktivet om databeskyttelse på retshåndhævelsesområdet)²⁹. Den enkeltes grundlæggende ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation er også fastsat i artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder. Dette omfatter som væsentlige elementer respekt for privatlivets fred i forbindelse med kommunikation samt beskyttelse af brugerens terminaludstyr. Elektroniske kommunikationsdata skal behandles som fastsat i direktiv 2002/58/EF (e-databeskyttelsesdirektivet)³⁰.

Forhandlingerne bør sikre, at bestemmelserne i en fremtidig FN-konvention sikrer den størst mulige beskyttelse af menneskerettighederne, og at medlemsstaterne bør være i stand til at overholde EU-retten, idet der tages hensyn til dens fremtidige udvikling.

¹⁸ Konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (29.5.2020).

¹⁹ Forordning (EU) 2018/1727 (14.11.2018).

²⁰ Forordning (EU) 2016/794 (11.5.2016).

²¹ Rådets forordning (EU) 2017/1939 (12.10.2017).

²² Rådets rammeafgørelse 2002/465/JHA (13.6.2002).

²³ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA (30.11.2009).

²⁴ Forslag til forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager (COM(2018) 225 final) og forslag til direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager (COM(2018) 226 final) (17.4.2018).

²⁵ Forslag til Rådets henstilling om operationelt politisamarbejde (COM(2021) 780), forslag til direktiv om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA (COM(2021) 782) og forslag til forordning om elektronisk udveksling af data med henblik på politisamarbejde ("Prüm II") (COM(2021) 784) (8.12.2021).

²⁶ Aftale mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om gensidig retshjælp (25.6.2003).

Aftale mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager (2009).

²⁷ Direktiv 2010/64/EU (20.10.2010), direktiv 2012/13/EU (22.5.2012), direktiv 2013/48/EU (22.10.2013), direktiv (EU) 2016/1919 (26.10.2016), direktiv (EU) 2016/800 (11.5.2016) og direktiv (EU) 2016/343 (9.3.2016).

²⁸ Forordning (EU) 2016/679 (27.4.2016).

²⁹ Direktiv (EU) 2016/680 (27.4.2016).

³⁰ Direktiv 2002/58/EF (12.7.2002), ændret ved direktiv 2009/136/EF (25.11.2009).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den Europæiske Union har konsekvent fremmet Budapestkonventionen som en værdifuld og fleksibel retlig referenceramme for internationalt samarbejde om bekæmpelse af cyberkriminalitet. Den har støttet tredjelande i deres tiltrædelse af konventionen og gjort det muligt for dem at indføre en national retlig minimumsramme for bekæmpelse af cyberkriminalitet samt at udvikle den nødvendige efterforsknings- og retsforfølgelseskapacitet og dermed lette samarbejdet med andre parter i konventionen³¹.

EU, repræsenteret ved Kommissionen, har også deltaget aktivt i forhandlingerne om den anden tillægsprotokol til Budapestkonventionen³². Protokollen vil være åben for undertegnelse i maj 2022. Da de spørgsmål, der er omfattet af anden tillægsprotokol, henhører under Unionens enekompetence, vedtog Kommissionen den 25. november 2021 to forslag til Rådets afgørelser om bemyndigelse af EU-medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at undertegne³³ og ratificere³⁴ den anden tillægsprotokol til Budapestkonventionen om IT-kriminalitet.

Forhandlingerne skal derfor også sikre overensstemmelse og sammenhæng med Budapestkonventionen om IT-kriminalitet og tillægsprotokollerne hertil.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

I henhold til artikel 218, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) forelægger Kommissionen henstillinger for Rådet, som vedtager en afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger og om udpegelse af Unionens forhandler. I henhold til artikel 218, stk. 4, i TEUF kan Rådet give forhandleren direktiver.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ensidig handling ville ikke være et alternativ, da det ikke vil give et tilstrækkeligt grundlag for samarbejdet med ikke-EU-lande. Det er mere effektivt at tiltræde en multilateral aftale såsom en eventuel fremtidig FN-konvention, som Unionen har været i stand til at føre forhandlinger om, end at indlede forhandlinger med individuelle ikke-EU-lande på bilateralt plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette initiativ går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de relevante politiske mål.

³¹ Se f.eks. Rådets konklusioner om cyberdiplomati af 10. februar 2015 (dok. 6122/15).

³² Rådets afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på vegne af Den Europæiske Union at deltage i forhandlinger om den anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om IT-kriminalitet (dok. 9116/19).

³³ Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at undertegne anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale (COM(2021) 718 final) (25.11.2021).

³⁴ Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere anden tillægsprotokol til konventionen om IT-kriminalitet vedrørende forstærket samarbejde og videregivelse af elektronisk bevismateriale (COM(2021) 719 final) (25.11.2021).

- **Valg af retsakt**

En henstilling fra Kommissionen med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger er i overensstemmelse med artikel 218, stk. 3, i TEUF, hvori det fastsættes, at Kommissionen forelægger henstillinger for Rådet, som vedtager en afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Den 14. januar 2022 offentliggjorde Kommissionen en indkaldelse af feedback vedrørende dette initiativ på sit websted, hvortil der kunne indgives bemærkninger i fire uger. De (fem) individuelle svar på indkaldelsen feedback blev offentliggjort på høringswebstedet. Disse overvejelser er taget i betragtning ved udarbejdelsen af nærværende forslag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen tog hensyn til de synspunkter, som medlemsstaternes eksperter gav udtryk for under drøftelserne i Rådet relevante arbejdsgrupper i forbindelse med forberedelsen af forhandlingerne.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forhandlingerne vil sandsynligvis omfatte elementer, der kan udgøre et indgreb i de grundlæggende rettigheder, f.eks. processuelle foranstaltninger inden for rammerne af en straffesag, definitioner af strafbare handlinger, der kan danne grundlag for en straffesag, eller adgang til en persons private oplysninger, der er indhentet i forbindelse med en straffesag. De bestemmelser, der skal forhandles, kan føre til indgreb i f.eks. retten til en retfærdig rettergang, retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger. Da deltagelsen i forhandlingerne på Den Europæiske Unions vegne ikke bør gå ud over beskyttelsesniveauet for de grundlæggende rettigheder i Unionen, foreslås det med dette initiativ at tilstræbe et højt niveau for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU's budget. EU-medlemsstaterne kan få engangsomkostninger til gennemførelse af konventionen, når forhandlingerne er afsluttet, men det er ikke muligt at fastslå disse omkostninger på nuværende tidspunkt, da forhandlingerne endnu ikke er indledt fuldt ud.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forhandlingsprocessen forventes at strække sig over en periode frem til 2024, hvorefter konventionen kan undertegnes og indgås. Med initiativet foreslås det at forfølge en åben, inklusiv og gennemsigtig forhandlingsproces.

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse til at føre forhandlinger om en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 218, stk. 3 og 4,

under henvisning til henstilling fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 27. december 2019 vedtog FN's Generalforsamlings resolution 74/247 om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål, og det blev besluttet at nedsætte et åbent mellemstatsligt ad hoc-ekspertudvalg til at udarbejde en omfattende international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål³⁵. Unionen bør deltage i forhandlingerne om denne konvention.
- (2) Unionen har vedtaget fælles regler, der overlapper flere elementer, der er under overvejelse i forbindelse med en sådan konvention. Disse fælles regler omfatter navnlig en række omfattende instrumenter om materiel strafferet³⁶, politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager³⁷, minimumsstandarder for processuelle

³⁵ Resolution vedtaget af Generalforsamlingen den 27. december 2019 om rapporten fra 3. Komité (A/74/401) om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål ([A/RES/74/247](#)).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA ([EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1](#)), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA ([EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8](#)) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA, PE/89/2018/REV/3 ([EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18](#)).

³⁷ Rådets retsakt af 29.5.2000 om udarbejdelse af konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53), Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1), Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42) og Direktiv 2014/41/EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

rettigheder³⁸ samt garantier for databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred³⁹. Der bør også tages hensyn til fremtidige fælles regler⁴⁰.

- (3) Derfor kan en ny international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål påvirke fælles EU-regler eller ændre deres rækkevidde.
- (4) For at beskytte EU-rettens integritet og sikre, at de folkeretlige regler og EU-retten fortsat er i overensstemmelse med hinanden, er det nødvendigt, at Unionen deltager i forhandlingerne om en ny international konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål.
- (5) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den [...].
- (6) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

[ELLER]

[I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, har Irland

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordrer (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009.

⁴⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager (COM(2018) 225 final af 17.4.2018) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager (COM(2018) 226 final af 17. april 2018).

[ved skrivelse af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.]

- (7) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen bemyndiges herved til på Unionens vegne at føre forhandlinger om en omfattende konvention om bekæmpelse af brug af informations- og kommunikationsteknologi til kriminelle formål.

Artikel 2

Forhandlingsdirektiverne er fastsat i bilaget.

Artikel 3

Forhandlingerne føres i samråd med et særligt udvalg, som Rådet nedsætter.

Artikel 4

Denne afgørelse og bilaget hertil offentliggøres straks efter vedtagelsen.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*